

Ha'Avodah she-ba'Avodah:
Exertions in Quest of God - Medieval Practice and Theory

Talya Fishman

Session One: MODES OF EXERTION & THEIR FOCI

I. FROM CULTIC LABOR TO PRAYER

Pirquei Avot 1:2

שְׁמַעוֹן הַצְּדִיק הָיָה מְשִׁירֵי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הוּא הָיָה אוֹמֵר, עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד, עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים.

Shimon the Righteous was one of the last of the Men of the Great Assembly. He used to say: the world stands upon three things: the Torah, the Temple service, and the practice of acts of piety

BT, Ber. 26b:

אִיתְמַר, רַבִּי יוֹסֵי בְּרַבִּי חֲנִינָא אָמַר: תְּפִלוֹת אָבוֹת תִּקְנוּם. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי אָמַר: תְּפִלוֹת כְּנֶגֶד תְּמִידֵי תִקְנוּם.

It was stated: Rabbi Yosei, son of Rabbi Hanina <2nd gen. EY Amora>, said, prayers were instituted by the Patriarchs. Rabbi Yehoshua ben Levi <EY, transition from Tannaim to Amoraim> said, prayers were instituted based on the daily offerings.

Hosea 14:3

ג קחו עִמָּכֶם דְּבָרִים, וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה; אָמְרוּ אֵלָיו, כָּל-תְּשׁוּאָה עוֹן וְקָח-טוֹב, וְנִשְׁלְמָה פְּרִים, שְׂפָתֵינוּ.

3 Take with you words, and return unto the LORD; say unto Him: 'Forgive all iniquity, and accept that which is good; so will we render for bullocks the offering of our lips.

Pesiqta deRav Kahana, (5th-6th c's) 24:19

ונשלמה פרים שפתינו (שם), א"ר אבהו מי משלם אותם הפרים שהיינו מקריבים לפניך, שפתינו, בתפילה שאנו מתפללים לפניך

Hos. 14:3] 'Our lips will render bullocks': Rav Abbahu <3rd generation EY amora,] 279-320> said, Who will pay those bullocks which we used to sacrifice before .You? Our lips, through the prayer which we pray before You

BT, Ta'anit 2a:

וּמֵנָּה לֵן דְּבִתְפִלָּה — דְּתַנִּיא: "לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם", אִיזוּ הִיא עֲבוּדָה שְׁהִיא בְּלֵב — הֵוִי אוֹמֵר: זוֹ תְפִלָּה

And from where do we derive that rain must be mentioned specifically in the *Amida* prayer? The Gemara answers: As it was taught, "To love the Lord your God and to serve Him with all your heart" (Deuteronomy 11:13). Which is the service that is in the heart? You must say, this is prayer.

II. TEMPLE MIMESIS IN ACTS OF PRAYER

A. The 'Avodah Service of Yom Kippur

Pesiqta deRav Kahane 13:11

[א] ד"א ירמיה רם יה. עשר מסעו' נסעה השכינה, מכרוב לכרוב, מכרוב למפתן הבית, וממפתן הבית לכרובים, מכרובים לשער הקדמוני, משער הקדמוני לחצר, מחצר למזבח, ממזבח לגג, מגג לחומה, מחומה לעיר, מעיר להר הזתים.

The Shekhina traveled in ten journeys: From cherub to cherub; from the cherub to the threshold of the House; from the threshold of the House to the cherubim; from the cherubim to the Eastern Gate; from the Eastern Gate to the Courtyard; from the courtyard to the [courtyard] altar; from the altar to the roof; from the roof to the wall; from the wall to the city; from the city to the Mount of Olives.

B. Sa'adia Gaon Opposes Qaraite Use of Psalms as Liturgy

Sa'adia Gaon (882-942), Sidur ReSaG, eds. Davidson, Assaf, Joel (1970), Intro, 9-10:

ומה שהקדמנו, שהתפילה היא בקשה ושאלה, מאושר על ידי מה שמוכח מהשכל והכתוב. מן השכל, הרי דבור העבד לרבו צריך להיות שונה מדבור האדון לעבדו. כיהאדון מצוה את עבדו ואוסר עליו. כמו שאתה מוצא בתורה, (שמ' כ', ח') 'זכור ושמור'... ואמר בס' תהילים (תה' לד', יד'-טו') 'נצור לשונך מרע'... וכיוצא באלו. וגם ... כן מבטיח לו ומאיים עליו

אבל העבד אינו רשאי לפנות אל אדונו בדבר מן הדבורים האלה. כי הוא היה כופר בו, אלו היה מצווהו, ואוסר ומבטיח ומאיים. אבל מה שצריך העבד להגיד לאדונו הוא ... שיבקש חסדו ורחמיו

ומשום כך צוה ה' ית' את המתפללים לבחור במלים כאלה שראוי לעבד לבוא בהן לפני רבו, שנאמר (הוש' ד', ג') 'קחו עמכם דברים', ויתר הפרשה

Ya'qub al-Qirqisani, J. Mann, "Early Karaite Bible Commentaries", JQR 12 (1922), 474:

And worse, and harder than all these, is that when Israel gathers at fasts and at Yom Kippurim, they put into their mouths many words of *piyyut* that are undesired – and not the hymn of Psalms, and not [Isa. 63:7], *I will make mention of the mercies of the LORD, and the praises of the LORD...*

III. THE EXERTION OF YEARNING: CONJURING GOD THROUGH SPEECH AND IMAGINATION

Midrash Tanhuma (late 8th or 9th c's), Parashat Ha'Azinu, Siman 4

הַצּוֹר תַּמִּים פְּעָלוֹ

(יִשְׁעֵיהָ אָמַר, 'דְּרָשׁוּ ה' בְּהַמְצָאוֹ'. (ישע' נה, ו,
(וְדִיד אָמַר, 'דְּרָשׁוּ ה' וְעֲזוּ' וְגו'. (דה"א, טז, יא

לְמָה אָמַר, בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תַמִּיד

לְמַדָּה, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, פְּעָמִים נִרְאָה וּפְעָמִים אֵינוֹ נִרְאָה, פְּעָמִים שׁוֹמֵעַ וּפְעָמִים אֵינוֹ רוֹצֵה לְשָׁמֵעַ, פְּעָמִים עוֹנֶה וּפְעָמִים אֵינוֹ עוֹנֶה. פְּעָמִים נִדְרָשׁ וּפְעָמִים אֵינוֹ נִדְרָשׁ, פְּעָמִים מְצוּי וּפְעָמִים אֵינוֹ מְצוּי, פְּעָמִים קְרוֹב וּפְעָמִים אֵינוֹ קְרוֹב...

“The Rock, His action is perfect”: Isaiah said, "Pursue the Lord where He is to be found" ([Isaiah 55:6](#)), and David said, "Pursue the Lord and His might, etc." ([I Chronicles 16:11](#)). Why did he [Isaiah, continue to] say, "seek His face always" ([Isaiah 55:6](#))? To teach you [that] the Holy One, blessed be He - may His name be blessed - sometimes appears and sometimes does not appear; sometimes hears and sometimes does not want to hear; sometimes answers and sometimes does not answer; sometimes is pursued and sometimes is not pursued; sometimes is found and sometimes is not found; sometimes is close and sometimes is not close.

Shir HaKavod- Ascribed to Rabbi Yehuda HeHasid (1150-1217)

אֲנַעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוּג, כִּי אֵלַיךָ נַפְשִׁי תַעְרוֹג

I shall make pleasant songs, and weave verses; Because for You my soul longs.

נַפְשִׁי חֲמָדָה בְּצֵל יָדְךָ, לְדַעַת כָּל רֵז סוּדְךָ

My soul desires to be in Your hand's shade; To know all of Your deepest mysteries.

מִדֵּי דַבְרֵי בְכֹבֹדְךָ, הוֹמָה לְבִי אֶל דּוֹדֶיךָ

When I speak of Your glory; My heart yearns for Your love.

עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת, וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת

Therefore I will speak reverently of You; And Your name I will honor in songs of love

אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רָאִיתִיךָ, אֲדַמְךָ אֲכַנֵּךְ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ

I will recount Your glory, though I have not seen You; I describe You though I have not known You.

Zohar I.103b

{Prv. 31:23:

כג נודע בשערים בעלה; 23 Her husband is known in the gates, when
בשבתו, עם-זקני-ארץ. he sitteth among the elders of the land.}

אֵלָא וְדַאי

נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בְּעֵלָה דָּא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ אֲתִידַע וְאֲתִדְבֵק לְפּוּם מֵה
דְּמִשְׁעַר בְּלִבֵּיהּ כֹּל חַד כְּמָה דִּיכִיל לְאֲדַבְקָא בְּרוּחָא דְחֻכְמָתָא. וּלְפּוּם מֵה
דְּמִשְׁעַר בְּלִבֵּיהּ הִכִּי אֲתִידַע בְּלִבֵּיהּ.

Daniel Matt, *The Zohar- Pritzker Edition*, v.II, *Parashat VaYera*, 126 (adjusted)

Her husband is known in the gates. [Prv. 31:23]: The Blessed Holy One who is known and grasped to the degree that each one imagines/estimates, according to the capacity to attain the spirit of wisdom. As one fathoms in the mind, so He is known in the world.

Simha Bunem of Przysucha (1765-1827), *Qol Simha*, (Miskoletz, 1940), Gen 1:26

ויאמר, "נעשה אדם בצלמנו" וגו': [כי] אדם מגזירת אדמה. אחר שנעשה הכל מפואר ומהודר, רצה ה' להראות מעשיו – שיראה הכל מכל מעשיו. , והמציאות, לבד מאדם, לא ישיג כי אם כל אחד את עצמו. לכך ברא ה' את האדם, שהוא כח כלול מעליונים ותחתונים, אשר יוכל לדמות הכל בנפשו. וזה מהות האדם, שיראה ויבין וידמה, לא זולתו. וזהו, "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו" - ככף הדמיון, כי לא ישער אלא הדומה קצת בדומה.

Tr., Elliot Wolfson, *Through a Speculum That Shines* (1997), p.73 (adjusted)

“[The word] *adam* is derived from *adammeh* [*I will imagine*]. After God made everything beautiful and glorious, He wanted to display His actions so that one would see everything. But those who exist, apart from human beings, do not comprehend anything but themselves. For this reason, God created man, who is the power encompassing the upper and lower realities, all of which can be imagined in his soul. This is the essence of man: that he sees, comprehends, and imagines, like nothing else. This is [the import of] ‘*Let us make man in our likeness – [ke-demutenu]*’, by the power of imagination [*ke-kaf ha-dimyon*]. For it is possible only for that which is similar to slightly grasp the similar.”